

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-01134/2011-01
Дана: 01.12.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **С.М.** из **Београда**, коју заступа адвокат Миловановић Саша из Београда, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 01.децембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **С.М.** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00060/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

С.М. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Трећем Општинском суда у Београду, а пријаву за избор подноси за Први Основни суд у Београду, виши и Апелациони суд у Београду и Врховни касациони суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу

и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство

Сматра да испуњава све критеријуме за избор судије, истиче да је у посматраном периоду имала незнатан број укинутих одлука, а далеко најмањи број укинутих одлука у кривичном одељењу Трећег општинског суда, у погледу броја завршених предмета истиче да се на њу има применити члан 13 став 3 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 675 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00060/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 675 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу времена израде одлука, процента укинутих одлука, ефикасне примене правничких знања у решавању судских предмета, времена израде одлука и остварења судијске норме.

У погледу укинутих одлука се истиче да је у 2006.години имала 50% укинутих одлука (просек суда 26,19%), преиначених 50% (просек суда 21,43%), у 2007.години 37,50%(просек суда је био 35,94%) и у 2008.години имала је 36,36% укинутих одлука (просек суда је био 30,60%) и 18,18% преиначених одлука (просек суда 10,78%). Овако висок проценат укинутих и преиначених одлука пре свега укинутих сам по себи потврђује да у посматраном периоду није испољила довољан ниво стручности, с тим што се оваква оцена намеће и у поређењу са просеком суда, а посебно ако се ти подаци подведу под Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности.

Осим тога подносилац приговора није израдила одлуке у прописаним законским роковима (8 односно 15 дана по ЗКП) нити у року од 30 дана на колико се могу законски рокови најдуже продужити по Мерилима за оцену успешности вршења судијске дужности, у сложеним предметима тако да је имала већи број израђених одлука после 30 дана и то 2006.године 38 одлука од чега 7 одлука преко 60 дана, у 2007.години 7 од чега 1 у периоду након 60 дана и у 2008.години 9 од чега 5 у року након 60 дана. Ово прекорачење доводи у сумњу и суђење у разумном року.

Када је реч о остварењу судијске норме на основу података добијених од суда, према статистици Министарства правде норма је израчунавана на бази 11 месеци рада,

сходно ставу високог савета судства, док су судови израчунавали на бази броја радних дана за сваког судију појединачно. У периоду 2006.-2008.године поступала је у кривичној материји и остварила следећу норму: у 2006.години 39,39% по обради Министарства правде а 51,37% по обради Трећег општинског суда у Београду, у 2007.години 49,57% по обради Министарства правде, а 43,34% по обради суда, у 2008.години 77,27% по обради Министарства правде а 66,15% по обради суда, а норма од стране оба органа рачуната је према Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, а према истоме подносилац приговора није остварила очекивану оријентациону норму.

У оквиру оспособљености потребно је да судија поседује вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Образовани су разлози у сумњу поседовања ове вештине, односно ефикасности, јер је у предмету К.1262/05 поднета основана притужба на дужину трајања поступка, пошто је поступак неоправдано дуго трајао од октобра 2005.године до јуна 2009.године, а подносилац жалбе није предузео све прописане мере ради обезбеђења присуства окривљеног у поступку и уопште ради ефикасности окончања поступка.

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Подносилац приговора је наводе из раније поднетих правних лекова допунила поднеском од 01.04.2010.године.

Против те одлуке подносилац приговора се изјаснила поднеском од 29.10.2010.године и 22.11.2010.године, допуњујући раније поднете правне лекове а истиче да се на њу уместо члана 12 Мерила имао применити члан 13 став 3 Мерила имајући у виду број ожалбених одлука и број мериторно решених одлука, односно од 187 мериторно решених одлука 21 изјављена жалба, па би тако она имала 2,50% укинутих одлука у 2006.години, у 2007.годни 5,66% и у 2008.години 4,26%. Указује да је до 2005.године радила у парничној материји када је у мају месецу пребачена у кривичну материју и да је тада задужила 273 предмета из првог већа које је било најоптерећеније предметима у којима се није у дужем периоду поступало, нити су доношена решења о обустави поступка услед застарелости и слично, да је при том од тих предмета се изузела у 61 предмету, јер је претходно поступала као истражни судија, а уместо тога добила у рад 60 других предмета по нахођењу мимо Пословника, а на основу волунтаристичког и незаконитог рада в.д. председника суда, а да је у 2006.години решила 102 предмета од којих 40 пресудом, да је исте године била на дужем боловању и у том смислу доставља доказе, да је у 2007.годни решила 123 предмета од којих 53 пресудом, а у 2008.години 169 предмета од којих 94 пресудом, а за сав тај период је решила и 156 старих предмета, па да је и при том била у свом суду судија са најмање ожалбених одлука. Указује да за време боловања које је трајало од 07.03.2006.године до 03.07.2006.године прилив ван Пословника јој није био обустављен. У погледу предмета К.1262/05 даје детаљну анализу предузетих радњи у поступку и даје разлоге због којих су поједина рочишта била одлагана, па закључује да је у предмету поступано савесно, претреси заказивани промптно, да је предузела и све процесне радње ради окончања поступка. Поднеском од 22.11.2010.године допуњује наводе и врши анализу њених резултата рада са резултатима рада других судија.

Од доказа доставља извештаје о раду Трећег општинског суда, решење број Кри.Д.144/2001 од 04.05.2001.године којим је С.Д., М.В.

С.М.,

Л.М.,

С.А.

као

дежурни истражни судија одредила притвор, потврду Трећег Општинског суда у Београду број VIII Су.5/2009 од 16.03.2009.године којом доказује квалитет рада у складу са чланом 13 став 3 Мерила, допис ВСС број 7-00-00122/2010-01 као одговор на захтев за приступ информацијама од јавног значаја, доставља извештај о застарелим предметима првог кривичног већа у периоду 2005.-2008.године.

Подносом од 18.11.2011.године подносилац приговора се детаљно изјаснила на наводе и разлоге дате у побијаној одлуци. Указује у погледу стручности да је у посматраном периоду имала укупно 21 ожалбену одлука, најмањи број ожалбених одлука на одељењу, па да се сходно томе морао применити члан 13 став 3 Мерила, да је исто први састав Високог савета судства пропустио да учини, па би применом те одредбе имала укинутих одлука у 2006.години 2,50%, у 2007.години 5,66% и у 2008.години 4,25%, па када би се на овај начин и обрачунао просек одељења који је за цео период износио 10,8% она би била знатно испод просека – 4,26%, па би се добила и сасвим друга слика о њеној стручности, па применом одредбе члана 5 Правила сматра да у целости испуњава критеријум стручности. У погледу критеријума оспособљености, а превасходно у погледу мерила израда одлука указује да она није изнад просека одељења, односно да њен резултат није лошији од осталих судија. Накнадни извештај о одлукама израђеним након рока од 60 дана сматра непримењивим, у првом реду јер је нејасан обзиром да се не види да ли се односи на одређену годину односно за укупан период а у потпуности је у несагласности са званичним годишњим извештајима, према годишњим извештајима укупно је било 13 одлука а према достављеном извештају 36 одлука, па би стога требало утврдити стварно стање код сваког судије на идентичан начин да би се добио објективан просек одељења. Указује да у вези израда одлука постоје и објективни и субјективни разлози који су утицали на време израде одлуке, указује да је 2006.године имала здравствених проблема, па је у дужем периоду одсуствовала са рада, као доказ доставља потврду од суда, а такође и њена записничарка је те године дуже време одсуствовала услед боловања. Поред тога и у више наврата је морала да користи годишњи одмор због здравствених проблема. У раду никада није имала помоћ приправника или стручног сарадника, а поред тога и председник суда је одбио да јој додели помоћ сарадника, поред тога суд је годинама био у фази извођења грађевинских радова, па су и услови рада били скоро немогући. Пропуштено је да се утврди да је она имала највећи број предмета у раду, а при том није посматано и у контексту укупно урађених одлука (540 одлука). И поред тога и временом израде одлука није доведен ни на који начин није доведено у питање суђења у разумном року, а указује и на неједнаку оптерећеност судија у раду. На основу свега извлачи закључак да није било разлога да се утврди да она није оспособљена за рад. У погледу остварења оријентационенормеуказује да је маја 2005.године добила у рад запуштно веће од 273 по структури сложених предмета у којима у великој мери дуго није поступано, а указује и да је у року од 6 месеци председник суда јој три пута мењао судећу материју, да иако је тражила одлуку ради писања приговора на распоред, никада јој одлука није достављена. Председник суд јој поред тога није оставио ни разуман рок ради упознавања са предметима, што опет није у складу са Судским пословником. Поред тога како је дуго година поступала као истражни судија, одмах је од тих предмета морала да се изузме у 60 предмета а за узврат од других судија је добила у рад по слободном избору 61 предмет, што указује да се није примењивала метода случајног избора судије. За време боловања није јој обустављен прилив дуже од 3 месеца, а што је по пословнику морало да се учини, што је опет у директној вези са процентом испуњености норме. На околности третмана од стране председника суда указује као пример предмет који је добила у новембру месецу 2008.године месец дана пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, а у предмету по приватној

тужби В.Б.П. против окр. А.Т. На такву одлуку је уложила приговор али одлуку никада није добила. Прегледом извештаја указује да је она 2006.године имала остварење норме од 51,37%, просек одељења 63,71%, 2007.године она 43,34% просек одељења 66,15%, а у 2008.години 66,15%, просек одељења 63,83%, односно просечно за три године 53,96% а одељење 55,88%, па применом члана 6 Правила сматра да испуњава критеријум оспособљености. Осврће се и на предмете решене мериторно и на други начин, врши поређење са одељењем. У вези предмета К.1262/05 указује да је предмет решила у разумном року чиме није нарушен принцип суђења у разумном року. У вези питања ефикаснијег суђења указује на одредбу члана 445 ЗКП и да је као судија сматрала да је ради правилног пресуђења и утврђивања материјалне истине потребно и присуство окривљене и да је у том смислу предузимала све процесне радње за обезбеђење присуства окривљене. Притужбу пуномоћника оштећене адвоката Д.М. сматра неоснованом, а мотивисану личним разлозима јер је исти био окривљени у више предмета у којима је она поступала као истражни судија. У вези мера присуства указује да је више пута давала аналоге за проверу адресе и окривљене и сведока, потом и провере медицинске документације. Поред тога указује и на предмет у којем је као истражни судија поступала – отмица М.М. у којем је окривљеним С. и другима одредила притвор, а да је због тог предмета била изложена претњама. Поред тога указује да је управо у вези застарелости кривичних предмета на иницијативу Надзорног одбора пред Великим персоналним већем вођен против ње поступак разрешења, али да не само што нису утврђени разлози за разрешење већ јој није ни изречена мера упозорења, па доставља одлуку број VIII Су.12/09 од 20.03.2009.године.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 23.11.2011.године, у изјашњењу у битноме остаје код навода датих у поднеску од 18.11.2011.године и раније датих навода.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 23.11.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Трећег Општинског суда у Београду, увида у предмете тог суда К.907/2005, К.11/02-04-06, К.574/03-05, К.175/2005-07, К.449/2006, Ки.1077/08, К.159/2005, К.652/01-03-07, К.1452/2006-08, К.136/04-06-08, К.337/04-06-08, К.1348/04-06-08, К.1262/2005-07-09, К.1168/04-06-08, К.8/08, К.554/08, К.764/2005-07, К.1400/2005-07, К.1454/2005-07, К.555/07, К.765/04-06, К.739/04-06, Извештај Првог основног суда у Београду број VIII Су.908/2011 од 10.10.2011.године, наведених доказа достављених од стране подносиоца приговора,, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Трећем Општинском суду у Београду, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

Радних дана 155 или 7,21 радни месец

К предмета у раду 275 од тога пренетих 266 са 125 стара предмета примљених у рад 96, решено 102 од тога 40 пресудом и 62 на других начин и 31 стари предмет, 15 одлука израђених у року до 30 дана 31 до 60 дана и 7 након 60 дана, 2 ожалбене 1 преиначена и 1 укинута, остварење норме 51,37%, 7 застарелих предмета.

2007.године

Радних дана 233 или 10,83 месеци

К предмета у раду 321 од тога пренетих 173 са 33 стара предмета примљених у рад 128, решено 123 од тога 53 пресудом и 70 на други начини и 45 старих предмет, 46 одлука израђених у року до 30 дана 6 до 60 дана и 1 након 60 дана, 8 ожалбених 5 потврђених и 3 укинута или 37,50%, остварење норме 43,34%, 8 застарелих предмета.

2008.године

Радних дана 238 или 11,07 месеци

К предмета у раду 333 од тога пренетих 198 са 65 старих предмета примљених у рад 134, решено 169 од тога 94 пресудом и 75 на други начини и 61 стари предмет, 85 одлука израђених у року до 30 дана 4 до 60 дана и 5 након 60 дана, 11 ожалбених 5 потврђених, 2 преиначене или 18,18% и 4 укинута или 36,36%, остварење норме 66,15%, 9 застарелих предмета.

На основу извештаја Првог Основног суда у Београду утврђено је у којим предметима је одлука израђена након рока од 60 дана, као и просек одељења.

Одлуке које су израђене ван рока су:

1. Број К.167/2004 пресуда објављена 18.09.2006. године, одлука експедована 29.11.2006.године;
2. Број К.279/2004 пресуда објављена 07.09.2006. године, одлука експедована 29.11.2006.године;
3. Број К.490/2004 пресуда објављена 30.11.2007.године, одлука експедована 21.02.2008.године;

4. Број К. 1483/2004 пресуда објављена 22.11.2007.године, одлука експедована 04.02.2008.године;
5. Број К.368/2005 пресуда објављена 30.09.2005.године, одлука експедована 06.01.2006.године;
6. Број К. 372/2005 пресуда објављена 03.11.2005.године, одлука експедована 06.01.2006.године;
7. Број К.416/2005 пресуда објављена 17.11.2005.године, одлука експедована 06.01.2006.године;
8. Број К.579/2005 пресуда објављена 08.11.2005.године, одлука експедована 27.03.2006.године;
9. Број К.679/2005 пресуда објављена 27.02.2006.године, одлука експедована 25.08.2006.године;
10. Број К.777/2005 пресуда објављена 06.02.2006.године, одлука експедована 03.05.2006.године;
11. Број К.269/2005 пресуда објављена 19.04.2007.године, одлука експедована 25.07.2007.године;
12. Број К.961/2005 пресуда објављена 24.05.2007.године, одлука експедована 30.07.2007.године;
13. Број К.1015/2005 пресуда објављена 20.02.2006.године, одлука експедована 03.05.2006.године;
14. Број К.1041/2005 пресуда објављена 10.10.2006.године, одлука експедована 02.03.2007.године;
15. Број К.1053/2005 пресуда објављена 09.10.2006. године, одлука експедована 29.12.2006.године;
16. Број К.1065/2005 пресуда објављена 20.01.2006.године, одлука експедована 24.03.2006.године;
17. Број К.1328/2005 пресуда објављена 27.01.2006.године, одлука експедована 07.04.2006.године;
18. Број К.1370/2005 пресуда објављена 21.11.2005.године, одлука експедована 28.02.2006.године;
19. Број К.1460/2005 пресуда објављена 17.09.2006.године, одлука експедована 29.12.2006.године;
20. Број К.184/2005 пресуда објављена 31.10.2005.године, одлука експедована 06.01.2006.године;
21. Број К.711/2003 пресуда објављена 01.10.2005.године, одлука експедована 24.01.2006.године;
22. Број К.1099/2003 пресуда објављена 06.03.2006.године, одлука експедована 25.05.2006.године;
23. Број К.359/2006 пресуда објављена 20.12.2007.године, одлука експедована 21.02.2008.године;
24. Број К.484/2006 пресуда објављена 16.10.2006.године, одлука експедована 29.12.2006.године;
25. Број К.502/2006 пресуда објављена 22.02.2008.године, одлука експедована 23.04.2008.године;

26. Број К.541/2006	пресуда објављена	02.02.2007.године,	одлука експедована
	20.04.2007.године;		
27. Број К.1405/2006	пресуда објављена	06.02.2008.године,	одлука експедована
	15.04.2008.године;		
28. Број К.103/2005	пресуда објављена	27.09.2006.године,	одлука експедована
	29.11.2006.године;		
29. Број К. 86/2006	пресуда објављена	27.09.2007.године,	одлука експедована
	28.11.2007.године;		
30. Број К.161/2007	пресуда објављена	24.10.2007.године,	одлука експедована
	04.02.2008.године;		
31. Број К.282/2007	пресуда објављена	23.05.2007.године,	одлука експедована
	30.07.2007.године;		
32. Број К.347/2007	пресуда објављена	01.11.2007.године,	одлука експедована
	04.02.2008.године;		
33. Број К.391/2007	пресуда објављена	29.11.2007.године,	одлука експедована
	04.02.2008.године;		
34. Број К.477/2007	пресуда објављена	26.11.2007.године,	одлука експедована
	04.02.2008.године;		
35. Број К.105/2008	пресуда објављена	04.04.2008. године,	одлука експедована
	27.06.2008.године;		
36. Број К.247/2008	пресуда објављена	03.04.2008.године,	одлука експедована
	27.06.2008.године;		

У посматраном периоду на одељењу је било одлука укупно израђених ван рока и то 2006.године од 30 до 60 дана 129, а преко 60 134 одлуке, у 2007.години у року од 30 до 60 дана 21, преко 60 дана 50 долука, у 2008.години у року од 30 до 60 дана 16 одлука, преко 60 дана 38 одлука.

На основу увида у предмете Трећег Општинског суда у Београду утврђено је да је у посматраном периоду дошло до обуставе поступка услед наступања апсолутне застарелости у следећим предметима у којима је поступала подносилац приговора:

1. К.907/2005
2. К.11/02-04-06
3. К.574/03-05
4. К.175/2005-07
5. К.449/2006
6. Ки.1077/08
7. К.159/2005
8. К.652/01-03-07
9. К.1452/2006-08
10. К.136/04-06-08
11. К.337/04-06-08
12. К.1348/04-06-08
13. К.1262/2005-07-09
14. К.1168/04-06-08
15. К.8/08

16. K.554/08
17. K.764/2005-07
18. K.1400/2005-07
19. K.1454/2005-07
20. K.555/07
21. K.765/04-06
22. K.739/04-06

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеше се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама имао проценат укинутих одлука и изнад просека одељења у којем је радио. Подносилац приговора је предложила да се приликом оцене њене стручности, иста цени према укупном броју мериторно решених предмета према броју ожалбених одлука, па извлачи закључак да би у тој ситуацији имала задовољавајући квалитет рада. Високи савет судства налази да се исто не може применити, јер се сматра да је имала довољан број одлука разматраних по жалби а на основу којих се може и ценити њена стручност. Дакле укупно разматраних по жалби је било 21 одлука а укинутих 8 одлука, односно 38,09% што свакако не може бити задовољавајући квалитет рада. Ово указује да

сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

Подносилац приговора ни у једној од посматраних година није остварила очекивану оријентациону норму, односно није решила очекивани број предмета у току ни једне године, иако је то према броју предмета у раду могла, а при том у посматраном периоду је имала знатан па и изнад просека суда одлука израђених ван рока, што по одредби члана 14 Мерила представља посебан основ за оцену савесности рада судије. Судија је дужан да одлуку изради у року, а подносилац приговора је олако поступала у тој обавези и одлуке израђивала ван свих разумних рокова, а поготово ценећи у односу на број мериторно завршених предмета. Отуда се налази да нису испуњени критеријуми оспособљености а како се то преиспитује и сходно одредби члана 6 Правила. На неиспуњеност овог критеријума указује и чињеница великог броја застарелих предмета у раду подносиоца приговора. Иако у већини тих предмета није поступала од пријема у суду и да је у великом броју предмета постојао и објективни разлог, Високи савет судства налази да подносилац приговора не поседује довољан ниво правничких знања у ефикасној примени процесних правила и да се и кривица за наступање овако тешке последице може приписати и подносиоцу приговора. На то указује и поступање у предмету К.1262/05.

Подносилац приговора је своје резултате рада стављао у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према Закону о изменама и допунама Закона о судијама преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија које су изабране у судове у које је поднео подносилац приговора пријаву, бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и Мерилима и Правилима за примену истих, а подносилац приговора у односу на остале неизабране судије привилегован.

Високи савет судства није прихватио приговор пресуђене ствари јер први састав Високог савета судства није спроводио поступак разрешења какав је био поступак који се водио пред Великим персоналним већем, већ поступак избора, а сходно прописаним критеријумима и мерилима. Дакле Велико персонално веће није нашло да постоје разлози за разрешење, а први састав Високог савета судства је нашао да подносилац приговора не испуњава услове за избор по прописаним критеријумима и мерилима, без обзира да ли су исти или слични разлози изношени пред Великим персоналним већем.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор

одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС

